

XI

Чорте, демоне розлуки,
Несповнимих диких мрій,
Недрімаючої муки
І несправдженіх надій!

Слухай голосу розпуки!
Буду раб, неволынник твій,
Весь тобі віддамся в руки,
Лиш те серце заспокій!

Враз з тобою на страждання
Я готов навік піти,—
Лиш одно мені бажання
Заспокій тепера ти.

За один її цілунок
Най горю сто тисяч літ!
За любов її і ласку
Дам я небо, рай, весь світ.